

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. 26/CAS/0305

N,

verzoeker tot herziening,

vertegenwoordigd door mr. Bruno Maes, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1170 Brussel, Terhulpensesteenweg 177 bus 7, waar de verzoeker woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Bij verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht en ter griffie van het Hof is neergelegd op 16 juli 2026 vraagt de verzoeker op grond van artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering de herziening van de veroordeling die tegen hem is uitgesproken bij vonnis in hoger beroep van de correctionele rechtbank West-Vlaanderen, afdeling Brugge, van 26 april 2019. Bij dit verzoekschrift werden drie met redenen omklede gunstige adviezen gevoegd van mr. Luc Arnou, mr. Stijn Leliaert en mr. Julie Brondel, advocaten bij de balie West-Vlaanderen, die allen tien jaar of meer op de tabel zijn ingeschreven.

Raadsheer Steven Van Overbeke heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Bart De Smet heeft geconcludeerd.

II. VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

1. De verzoeker werd vervolgd voor de politierechtbank West-Vlaanderen, afdeling Brugge, wegens het op 5 december 2017 besturen van een ziekenwagen terwijl de ademanalyse een alcoholconcentratie van ten minste 0,35 milligram per liter uitgeademde alveolaire lucht meet of de bloedanalyse een alcoholconcentratie van ten minste 0,8 gram per liter bloed aangeeft, namelijk 0,50 milligram per liter uitgeademde alveolaire lucht (telastlegging A) en wegens het als bestuurder gebruiken van een draagbare telefoon die hij in de hand hield (telastlegging B).

2. Bij vonnis van de politierechtbank West-Vlaanderen, afdeling Brugge, van 15 oktober 2018 werden de beide telastleggingen bewezen verklaard en werd de verzoeker voor de bewezenverklaarde telastlegging A veroordeeld tot een geldboete van 200,00 euro, na verhoging met zeventig opdecimen gebracht op 1.600,00 euro, waarvan 100,00 euro, na verhoging met zeventig opdecimen gebracht op 800,00 euro met uitstel van tenuitvoerlegging voor een periode van drie jaar, of een vervangend rijverbod van zestig dagen, en tot een verval van het recht tot sturen voor een termijn van een maand, en voor de bewezenverklaarde telastlegging B tot een geldboete van 30,00 euro, na verhoging met zeventig opdecimen gebracht op 240,00 euro of een vervangend rijverbod van dertig dagen en tot een verval van het recht tot sturen voor een termijn van tien dagen.

3. De verzoeker tekende hoger beroep aan tegen het voormelde vonnis van 15 oktober 2018. In zijn grievenschrift voerde hij louter een grief aan over de straftoemeting.

4. Bij vonnis van 26 april 2019 bevestigde de correctionele rechtbank West-Vlaanderen, afdeling Brugge, de voor de telastlegging A opgelegde straf, met dien verstande dat van de geldboete van 200,00 euro een gedeelte van 150,00 euro en van het opgelegde verval van het recht tot sturen de helft of vijftien dagen met uitstel van tenuitvoerlegging voor een periode van drie jaar werd opgelegd, terwijl ook de voor de telastlegging B opgelegde straf werd bevestigd, met dien verstande

dat van de geldboete van 30,00 euro een gedeelte van 15,00 euro met uitstel van tenuitvoerlegging voor een periode van drie jaar werd opgelegd en dat het verval van het recht tot sturen werd opgelegd voor een termijn van acht dagen.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Grond tot herziening

5. Op grond van artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering kan in criminele of in correctionele zaken de herziening worden aangevraagd van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wanneer er sprake is van een gegeven dat bij het onderzoek op de rechtszitting aan de rechter niet bekend was en waarvan de veroordeelde het bestaan niet heeft kunnen aantonen ten tijde van het geding en dat, op zichzelf of in verband met de vroeger geleverde bewijzen, met de uitspraak niet bestaanbaar schijnt, zodanig dat het ernstige vermoeden ontstaat dat indien dit gegeven bekend zou zijn geweest, het onderzoek van de zaak zou hebben geleid, hetzij tot een vrijspraak van de veroordeelde, hetzij tot het verval van de strafvordering, hetzij tot het ontslag van rechtsvervolging, hetzij tot de toepassing van een minder strenge strafwet.

6. De verzoeker voert een gegeven aan dat volgens hem beantwoordt aan de voormelde criteria, op grond waarvan hij de herziening vraagt van de door het vonnis van 26 april 2019 tegen hem uitgesproken veroordeling wegens het in de telastlegging A bedoelde misdrijf van het besturen van een motorvoertuig in staat van alcoholintoxicatie. Meer bepaald voert de verzoeker aan dat pas na het definitief worden van de veroordeling is gebleken dat die toestand van alcoholintoxicatie, die voorheen voor hem onverklaarbaar was, kon zijn veroorzaakt door een aandoening waaraan hij lijdt, met name het autobrouwerijsyndroom. Volgens de verzoeker ontstaat hierdoor een ernstig vermoeden dat, indien dit gegeven bekend zou zijn geweest, het onderzoek van de zaak zou hebben geleid tot een vrijspraak.

7. Uit het verzoekschrift en de erbij gevoegde stukken blijkt dat:

- de verzoeker voorhoudt dat de op 5 december 2017 vastgestelde alcoholintoxicatie voor hem onverklaarbaar was en hij daarom een toxicologisch onderzoek liet uitvoeren door dr. T., teneinde na te gaan of die alcoholintoxicatie niet kon zijn veroorzaakt door zijn geneesmiddelengebruik en het veelvuldige gebruik van ontsmettingsalcohol waarmee hij toen in aanraking kwam;
- dr. T. in zijn verslag van 5 oktober 2018 stelde dat de alcoholintoxicatie niet kon worden verklaard door het gebruik van ontsmettingsalcohol, noch door het geneesmiddelengebruik;
- hij tegen zijn veroordeling door de politierechtbank bij vonnis van 15 oktober 2018 slechts hoger beroep heeft aangetekend betreffende de strafmaat, waarbij hij in zijn grievenschrift wel heeft opgemerkt dat hij de avond vóór de feiten slechts twee pilsbieren had gedronken, wat de te hoge alcohollimiet niet kan verklaren, en dat hij slechts kan vaststellen dat alcohol bij hem zeer traag afbreekt;
- hij na zijn veroordeling in hoger beroep door het voormelde vonnis van 26 april 2019 opnieuw werd geverbaliseerd voor geïntoxiceerd sturen, namelijk op 2 april 2022 (0,91 milligram per liter uitgeademde alveolaire lucht) en op 7 mei 2022 (0,71 milligram per liter uitgeademde alveolaire lucht), waarvoor hij andermaal werd gedagvaard voor de politierechtbank West-Vlaanderen, afdeling Brugge, die bij tussenvonnis dr. W. als arts-deskundige aanstelde;
- dr. W. in zijn verslag besloot dat de verzoeker met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid lijdt aan het “*auto-brewery-syndrome*” (“*autobrouwerijsyndroom*”);
- ook de door de verzoeker medio 2022 gecontacteerde maag-, darm- en leverspecialist dr. S., na onderzoek en observatie van de verzoeker, in juli 2022 tot de conclusie kwam dat de verzoeker lijdt aan het autobrouwerijsyndroom, waarbij schimmels en bacteriën in de darmen koolhydraten massaal omzetten in alcohol;
- dit werd bevestigd door dr. D., die in zijn verslag van 6 april 2023 eveneens de diagnose stelde van een autobrouwerijsyndroom;
- de politierechtbank, na erop te hebben gewezen dat de op 2 april 2022 en op 7 mei 2022 vastgestelde alcoholconcentraties “*volgens de [verzoeker] niet te*

rijmen vielen met het gebruik van 2 Duvels de avond van 1 april 2022 en met het niet gebruiken van alcohol op en rond 7 mei 2022”, bij vonnis van 22 april 2024 heeft geoordeeld dat, blijkens de door dr. S. en door dr. D. vastgestelde diagnose van een autobrouwerijsyndroom, de vrije wil van de verzoeker volledig was uitgeschakeld, zodat hij werd vrijgesproken van het besturen van een motorvoertuig in staat van alcoholintoxicatie op 2 april 2022 en op 7 mei 2022;

- het openbaar ministerie volgens de verzoeker geen hoger beroep heeft aangetekend tegen het vonnis van 22 april 2024.

8. Bij toepassing van artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering kan een gegeven dat bij het onderzoek op de rechtszitting aan de rechter niet bekend was slechts aanleiding geven tot een herziening van de veroordeling wanneer de veroordeelde het bestaan van dat gegeven niet heeft kunnen aantonen ten tijde van het geding.

9. Uit de voormelde gegevens blijkt dat de verzoeker met betrekking tot de op 5 december 2017 vastgestelde alcoholintoxicatie steeds heeft voorgehouden dat deze voor hem onverklaarbaar was, waarbij hij zelf een toxicologisch onderzoek liet uitvoeren door dr. T. Daarentegen blijkt niet, en wordt door de verzoeker ook niet voorgehouden, dat de diagnose van het autobrouwerijsyndroom die bij hem in 2022 werd vastgesteld, een gevolg is van een gewijzigd deskundigeninzicht, noch dat de omstandigheid dat hij lijdt aan het autobrouwerijsyndroom, gelet op de stand van de medische wetenschap tijdens de strafprocedure die heeft geleid tot het vonnis van 26 april 2019, niet kon worden onderzocht en vastgesteld tijdens die strafprocedure. Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door de omstandigheid dat pas naar aanleiding van latere processen-verbaal, met name betreffende het besturen van een voertuig in een staat van verboden alcoholintoxicatie op 2 april 2022 en op 7 mei 2022, door deskundigen werd vastgesteld dat de verzoeker lijdt aan het autobrouwerijsyndroom, noch door de omstandigheid dat de verzoeker op grond hiervan bij vonnis van 22 april 2024 hiervoor werd vrijgesproken.

10. Er blijkt bijgevolg niet dat de verzoeker het gegeven dat hij lijdt aan het autobrouwerijsyndroom, en dus ook de eventuele implicaties daarvan op zijn schuld aan het op 5 december 2017 besturen van een voertuig in een staat van verboden

alcoholintoxicatie, niet heeft kunnen aantonen ten tijde van het geding dat heeft geleid tot het vonnis van 26 april 2019.

11. Uit het bovenstaande volgt dat er met betrekking tot het door de verzoeker aangevoerde gegeven niet voldoende aanwijzingen zijn dat er mogelijk sprake is van een grond tot herziening.

Dictum

Het Hof,

Verklaart de aanvraag tot herziening kennelijk ongegrond.

Veroordeelt de verzoeker tot de kosten.

Bepaalt de kosten tot op heden op 0 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit voorzitter Filip Van Volsem, als voorzitter, sectievoorzitter Erwin Francis, de raadsheren Eric Van Dooren, Steven Van Overbeke en Jos Decoker, en in openbare rechtszitting van 13 oktober 2026 uitgesproken door voorzitter Filip Van Volsem, in aanwezigheid van advocaat-generaal Bart De Smet, met bijstand van griffier Kristel Vanden Bossche.